

[...]

32.493/II/PF

[...]

Ter zitting van 24 januari 2002 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht die door een Franstalige inwoner van Kraainem werd ingediend tegen de Belastingdienst voor Vlaanderen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, die de betrokkene een Nederlandstalig aanslagbiljet en dito brochure had toegestuurd.

Bij aangetekende brief van 20 september 1999 vroeg de klager dat het aanslagbiljet annex recto/verso uitleg, alsmede de aangehechte folder, hem in het Frans zouden worden bezorgd.

Op 19 september 2000, zegge een jaar later, kreeg de klager van de bewuste dienst niet de Franse versie van het eerste aanslagbiljet maar een Franstalige herinneringsbrief zonder inlichtingen op de keerzijde, alsook een folder met uitleg over de onroerende voorheffing.

De klager verzoekt de VCT om toepassing van haar subrogatierecht.

*

* *

Op de vraag om inlichtingen van de VCT antwoordde u het volgende op 11 december 2000.

"...

De heer della Faille de Leverghem heeft op 20 september 1999 bij aangetekend schrijven gebruik gemaakt van dit recht en een Franstalig aanslagbiljet aangevraagd. Dit werd hem toegestuurd op 19 september 2000. Het ging inderdaad niet om een Franstalig afschrift van het originele Nederlandstalige aanslagbiljet maar wel om een exemplaar waar "Rappel" op vermeld werd. Na een telefonisch onderhoud met de Belastingdienst voor Vlaanderen blijkt dat er inderdaad een vergissing gebeurd is en er geen aanslagbiljet met de vermelding "Rappel" mocht verstuurd worden. Anderzijds wil ik er toch voor pleiten geen spijkers op laag water te zoeken. Het getuigt m.i. niet van goede wil dat de heer della Faille de Leverghem enkel op basis van dit element klacht neerlegt bij de VCT. Per slot van rekening heeft de betrokkene een Franstalig aanslagformulier ontvangen en heeft hij bovendien een jaar uitstel van betaling gekregen. Het oorspronkelijke aanslagbiljet stelde immers als uiterste betaaldatum 1 november 1999 voorop terwijl de betrokkene pas op 19 september 2000 een Franstalig aanslagbiljet ontving zonder dat er nalatigheidsintresten werden aangerekend. Het lijkt mij dan ook aangewezen dat de heer della Faille de Leverghem de verschuldigde onroerende voorheffing meteen betaalt. De belastingdienst voor Vlaanderen zal er van zijn kant op toezien deze vergissing in de toekomst niet meer te maken."

*

* *

Aanslagbiljetten zijn betrekkingen tussen een openbare dienst en particulieren.

Met toepassing van artikel 25, 1^e lid, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), waar artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen naar verwijst, gebruikt iedere plaatselijke dienst van de randgemeenten in zijn betrekkingen met een particulier de door de betrokkene gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De Belastingdienst voor Vlaanderen dient derhalve de regels te volgen die van toepassing zijn in de randgemeenten.

Niettemin verdient het aanbeveling dat de Franstalige particulier zijn taalkeuze uitdrukkelijk kenbaar maakt bij zijn eerste contact met een dienst. Als die dienst de taalaanhorigheid van een particulier niet kent, geldt immers het vermoeden "juris tantum" volgens welk de taal van de particulier dezelfde is als die van het gebied waarin het woont.

In het voorliggende geval, waarin de particulier op 20 september 1999 Franstalige documenten heeft gevraagd en hij op 19 september 2000 slechts een Franstalige herinneringsbrief zonder inlichtingen op de keerzijde en zonder folder met uitleg over de onroerende voorheffing heeft ontvangen, acht de VCT de klacht ontvankelijk en gegrond.

Wat het verzoek van de klager om toepassing van artikel 61, § 7, van de SWT betreft, acht de VCT het, in het licht van de elementen van het dossier, niet opportuun van haar subrogatierecht gebruik te maken.